

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Шуляка Станіслава Костянтиновича щодо визнання неконституційним директивного листа Міністерства соціального захисту населення України від 20 лютого 1995 року № 013/216-02-2 та щодо офіційного тлумачення положень пункту "б" частини першої статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення"

м.Київ

12 листопада 1997 року

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Шуляка Станіслава Кос-тянтиновича.

Заслухавши на засіданні суддю-доповідача Вознюка Володимира Денисовича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Шуляк С.К. подав до Конституційного Суду України конституційне звернення про визнання неконституційним директивного листа Міністерства соціального захисту населення України від 20 лютого 1995 року № 013/216-02-2 щодо відсутності права на пільгове пенсійне забезпечення у старшого виконавця робіт і про офіційне тлумачення пункту "б" частини першої статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення".

Прохання обгрунтовується тим, що зазначений директивний лист Міністерства соціального захисту населення України суперечить положенням статті 46 Конституції України і статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення", а також тим, що суди загальної юрисдикції під час розгляду справи за його скаргою на неправомірні дії Ленінського райвідділу соціального захисту населення м.Вінниці неправильно застосували положення пункту "б" частини першої статті 13 названого закону.

Автор звернення вважає, що посади "виконавець робіт" та "старший виконавець робіт" є ідентичними і Список № 2, затверджений Постановою Кабінету Міністрів України "Про затвердження списків виробників, робіт, професій, посад і показників, зайнятість в яких дає право на пенсію за віком на пільгових умовах" від 11 березня 1994 року № 162, передбачає також і посаду "старший виконавець робіт".

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за зверненням Шуляка С.К. на підставі пунктів 1 і 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України".

3. Із матеріалів звернення випливає, що Шуляк С.К. неодноразово звертався до державних органів з тим, щоб його трудову діяльність на посаді старшого виконавця робіт віднести до такої, що дає право на пільгову пенсію, відповідно до згаданого Списку. Однак, посилаючись на додаток до постанови Держбуду СРСР від 3 липня 1987 року, експерти Міністерства праці та Міністерства соціального захисту населення України відмовили

автору звернення у задоволенні його вимог. Висновки експертів розмежовують дві посади: виконавець (за певних умов має право на пільгову пенсію) та старший виконавець робіт (права на пільгову пенсію не має).

Зважаючи на це, Шуляк С.К. звернувся до Ленінського районного суду м.Вінниці за захистом своїх прав. Проте суд відмовив йому у задоволенні скарги. Суди загальної юрисдикції вищого рівня залишили рішення районного суду без зміни.

4. За висновком Державної експертизи умов праці Міністерства праці України від 8 лютого 1995 року № 06-457 Міністерство соціального захисту населення України надіслало Шуляку С.К. лист від 20 лютого 1995 року № 013/216-02-2, в якому повідомило, що додатком до постанови Держбуду СРСР від 3 липня 1987 року № 181, яка зараз діє в Україні, передбачено характеристики робіт для старшого виконавця робіт і виконавця робіт. Оскільки обов'язки працівників на цих посадах різні, то по-різному вирішуються й питання пенсійного забезпечення, виходячи з конкретних умов праці.

Відповідно до частини п'ятої статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення" від 6 грудня 1991 року (із змінами і доповненнями) формування цих списків проводиться у визначеній послідовності, а будь-які зміни, доповнення стосовно посад до цих списків, вносяться Кабінетом Міністрів України за висновком Державної експертизи умов праці.

Постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 1994 року № 162 затверджено "Список № 2 виробництв, професій, посад і показників з шкідливими і важкими умовами праці, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах". В цьому Списку окремим рядком чітко сформульована позиція щодо посади "виконавець робіт" під кодом 2290000 6 - 24441. Посада "старший виконавець робіт" цим списком не передбачена.

5. Відповідно до пункту 1 статті 150 Конституції України та пункту 1 статті 13 Закону України "Про Конституційний Суд України" до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів та інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України та Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим. Директивний лист Міністерства соціального захисту населення України від 20 лютого 1995 року № 013/216-02-2 не належить до таких правових актів. Це - відомчий акт і вирішення питання про його законність є компетенцією судів загальної юрисдикції і не

належить до повноважень Конституційного Суду України, як це визначено статтею 14 Закону України "Про Конституційний Суд України".

Отже, з цих підстав конституційне провадження не може бути відкрито.

6. Відповідно до вимог статті 42 Закону України "Про Конституційний Суд України" в конституційному зверненні треба обґрунтувати необхідність в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України.

Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України, згідно зі статтею 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод. Як вбачається з матеріалів справи, такої неоднозначності в роз'ясненнях Міністерства соціального захисту населення України від 24 січня 1995 року № 06-3/13-1 та від 20 лютого 1995 року № 013/216-02-2, у відповідях Адміністрації Президента України від 26 квітня 1996 року № 6-9/5 та Верховного Суду України від 14 березня 1996 року № 6-5323 в-95 щодо положень пункту "б" частини першої статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення" немає.

Таким чином, конституційне звернення Шуляка С.К. не відповідає вимогам, встановленим пунктом 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України".

Виходячи з викладеного та керуючись статтею 150 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Шуляка Станіслава Костянтинівича щодо визнання неконституційним директивного листа Міністерства соціального захисту України від 20 лютого 1995 року № 013/216-02-2 і щодо офіційного тлумачення положень пункту "б" частини першої статті 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення" на підставі пунктів 2 та 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" - невідповідність конституційного

звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України" та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

м. К и ї в
12 листопада 1997 року
№ 57-з
Справа № 18/524-97